

Στις 20 Γενάρη 2018, το τουρκικό κράτος, συνεργαζόμενο με τρομοκράτες – ισλαμιστές της ISIS και άλλων παρεμφερών οργανώσεων, ξεκίνησε μια οργανωμένη στρατιωτική επίθεση εναντίον του Αφρίν, μιας περιοχής που, μέχρι τότε, είχε κατορθώσει, μέσα στη φρίκη του συριακού πόλεμου και στα πλαίσια της αυτοδιοίκησης της Βόρειας Συρίας – Ροτζάβα, να ζει με ειρήνη και ασφάλεια. Το Αφρίν, μέχρι την έναρξη αυτής της επίθεσης, παρά τον αρχικά μικρό του πληθυσμό, φιλοξενούσε συνολικά μισό εκατομμύριο εσωτερικά εκτοπισμένους από όλη τη Συρία, οι οποίοι είχαν βρει ένα ασφαλές καταφύγιο και συνέχιζαν τη ζωή τους, παρά τον εφιάλτη που βίωνε η υπόλοιπη χώρα.

Όλα αυτά άλλαξαν πέρυσι, μετά τη δίμηνη πολιορκία του Αφρίν από την Τουρκία και τους συνεργαζόμενους με αυτή τρομοκράτες-ισλαμιστές, και την εισβολή που ακολούθησε, στις 18 Μαρτίου. Η ζωή άλλαξε μεμιάς. Ένα μεγάλο μέρος του άμαχου πληθυσμού της πόλης, καθ' υπόδειξη των μονάδων άμυνας, την εγκατέλειψε για να σωθεί και βρήκε καταφύγιο σε καταυλισμούς σε κοντινές περιοχές. Για όσους επέλεξαν να μείνουν πίσω, τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα. Οι κατοχικές δυνάμεις, σε καθημερινή βάση, καταστρέφουν, τρομοκρατούν, απαγάγουν πολίτες και ζητούν λύτρα από τους συγγενείς τους, απαγάγουν γυναίκες και κορίτσια και τις κρατούν ως σκλάβες του σεξ (πάγια τακτική της ISIS), δολοφονούν αδιακρίτως, ακόμη και παιδιά. Η Τουρκία συνειδητά προσπαθεί να αλλάξει τη δημογραφική σύνθεση της περιοχής, φέρνοντας εποίκους από άλλα μέρη και εγκαθιστώντας τους εκεί. Όπως και στην κατεχόμενη Κύπρο, ο ντόπιος πληθυσμός του Αφρίν εκδιώκεται από τις εστίες του. Η προσπάθεια αλλοίωσης του κουρδικού χαρακτήρα της πόλης είναι εμφανής.

Σήμερα, σχεδόν ένα χρόνο μετά, το Αφρίν εξακολουθεί να βρίσκεται υπό τουρκική στρατιωτική κατοχή. Στην πόλη βασιλεύουν ακόμη οι τρομοκράτες. Οι λαοί της περιοχής βασανίζονται. Το περιβάλλον καταστρέφεται, στα πλαίσια μίας άγριας εκμετάλλευσης. Τα σχολεία έχουν κλείσει. Σε όσα έχουν μείνει ανοιχτά, τα παιδιά είναι αναγκασμένα να διδάσκονται στην τουρκική γλώσσα. Τα ονόματα έχουν αλλάξει, οι πινακίδες στους δρόμους είναι επίσης στα τουρκικά, η επί δεκαετίες στοχοποίηση οτιδήποτε κουρδικό εκ μέρους της Τουρκίας συνεχίζεται. Και πλέον συνεχίζεται και στο συριακό έδαφος: η Τουρκία, εδώ και ένα χρόνο, κατέχει στρατιωτικά ένα κομμάτι μιας άλλης, ανεξάρτητης χώρας και η διεθνής κοινότητα, ο ΟΗΕ, οι κυβερνήσεις, οι διεθνείς οργανισμοί ανθρωπίνων δικαιωμάτων... σιωπούν εκκωφαντικά.

Στη γειτονική στο Αφρίν περιοχή Σαχμπά, ζουν σε πολύ δύσκολες συνθήκες περί τις διακόσιες χιλιάδες προσφύγων που περιμένουν κάθε μέρα να επιστρέψουν σπίτι τους. Η Αυτοδιοίκηση της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας κάνει τα αδύνατα δυνατά για να εξασφαλίσει σε αυτούς τους ανθρώπους μία αξιοπρεπή διαβίωση, αλλά ο πολυετής αποκλεισμός καθιστά αυτή την αποστολή πολύ δύσκολη. Οι πολίτες του Αφρίν, αυτοί που έχουν φύγει για να γλυτώσουν αλλά και όσοι έχουν μείνει πίσω, υποφέρουν.

Καλούμε την κοινή γνώμη, τις κυβερνήσεις, τις ανθρωπιστικές οργανώσεις να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, να επιτελέσουν το καθήκον τους και να αναγκάσουν την Τουρκία να αποσυρθεί άμεσα από το Αφρίν. Να βοηθηθούν οι άνθρωποι να γυρίσουν τα σπίτια τους και να συνεχίσουν τη ζωή τους.

Καλούμε κάθε άνθρωπο που αγαπά την ελευθερία, που πιστεύει στη δημοκρατία και στην αδελφoσύνη των λαών, να υψώσει τη φωνή του και να σταθεί τώρα δίπλα στο Αφρίν.

Ας κάνουμε την 20^η Γενάρη, την ημέρα επίθεσης στο Αφρίν, μια ημέρα αλληλεγγύης στο Αφρίν! Συγκέντρωση, Κυριακή, 20/1/2019, ώρα 17.00, στα Προπύλαια!

**Ελληνική Πρωτοβουλία για το Αφρίν
www.rojavakurdistan.gr**